

Ако в [първата книга на „Революцията в България 1989-1991”](#) , която представих миналата неделя в електронната библиотека на **desebg.com**

, центърът е поставен върху случващото се през 1989 г., във втората книга авторът **Димитър Луджев** затваря времето в един период, не по-малко наситен от събития, които оставят отпечатък върху драматичния характер на промените в първите две години след рухването на Берлинската стена.

Вероятно Луджев с право би се оправдал за респектирания обем на втората книга „Революцията в България 1989-1991” – над 900 страници, отново събрани между издание с твърди корици, като първото.

Но спомняте ли си какво обещаваха преименуваните комунисти начело с Луканов на първите избори? Как си изиграха картите в този фалшифициран вот, който те „спечелиха” с 51 процента?

Спомняте ли си гладната зима и Лукановото фиаско през ноември 1990 г.? А как точно СДС реши да се включи в кабинет, в който министър-председателят да не е от комунистическата партия?

В тези 900 страници ще намерите отговорите на въпросите, както и разказа за трудния ход за промените и постоянната съпротива на преименуваната БКП/БСП.

За разлика от първата книга тук сянката на ДС няма как да не присъства с всичките нейни проявления. Особено интересен е политическият прочит на скандала с досието на вероятния лидер на СДС Петър Берон, разиграл се, като началото е едно подхвърляне (анонимна информация в органа на БСП в „Дума“), малко след унизителното подаване на оставка на Андрей Луканов като премиер.

Във втората книга ще намерите много подробности за Кръглата маса, 7-то Велико Народно събрание, опожаряването на Партийния дом, горещото лято на обществените протести през 1990 г.

Тук авторът вече присъства в текста, тъй като е една от политическите фигури и участник в изпълнителната власт – вицепремиер в кабинета Попов и военен министър в правителството на Филип Димитров.

⋮

Вероятно авторската интерпретация на някои събития ще намери опоненти в лицето на политици от тогавашния СДС като Филип Димитров, Иван Костов или Йордан Соколов, които Луджев обвинява за някои действия и стратегии в онова време.

Димитър Луджев не крие, че е привърженик на либералния модел на управление, който не е приложен по време на първото правителство на СДС. Либералните идеи присъстват като визия и в книгата. Но като че ли по-големият и основен проблем на политиките на българския преход извън тези от БСП винаги е свързан с непоследователното прилагане на необходимите реформи и несвоевременното справяне с комунистическото наследство, както това направиха някои други страни от бившия социалистически лагер.

По време на премиерата във Военния клуб през март тази година Димитър Луджев заяви, че желанието му е било да напише книгата, тъй като много от събитията са забравени, а те показват грешките, които принудиха преходът в България да се проточи двойно по-дълго и да е в пъти по-тежък и мъчителен за обществото. Каза го с неприкрита нотка тъга.

Промяната – от Кръглата маса до края на правителството на СДС

Написано от Христо Христов
Неделя, 15 Юли 2012 21:00

Димитър Луджев, „Революцията в България 1989-1991”, книга 2, изд. „Д-р Иван Богоров”, 2012 г., 935 страници.